

Walter Gill
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemand — invalidepension —
erhvervssygdom«

Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 6. april 1990 175

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — social sikring — forsikring mod ulykker og erhvervssygdomme — invaliditet — forskellige ordninger*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 73 og 78*)
2. *Tjenestemænd — vedtægt — selvstændig fortolkning*
3. *Tjenestemænd — social sikring — invalidepension — erhvervssygdom — begreb*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 78, stk. 2*)

1. De ved vedtægtens artikler 73 og 78 indførte ordninger er forskellige og indbyrdes uafhængige. I modsætning til artikel 73 bemyndiger artikel 78 ikke institutionerne til at fastsætte betingelserne for tildeling af invalidepension, og der gælder således for anvendelsen af bestemmelserne i denne kun betingelserne i artiklerne 13-16 i vedtægtens bilag VIII, som

hverken indeholder en definition af »erhvervssygdom« eller henvisning til bestemmelserne i vedtægtens artikel 73 eller til de nærmere bestemmelser for anvendelsen af denne artikel.

Det er derfor i strid med de pågældende bestemmelsers struktur, hvis man med

henblik på anvendelsen af vedtægtens artikel 78, stk. 2, henviser til en definition fastsat i artikel 3 i ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervs sygdomme, som er indført ved fælles aftale mellem institutionerne i henhold til den udtrykkelige bemyndigelse i artikel 73, stk. 1, så meget desto mere, hvis en sådan henvisning betyder en indskrænkning af de berørtes rettigheder.

2. Da tjenestemandsvedtægten som selvstændig fællesskabsretsakt skal fortolkes i sin egen sammenhæng og i overensstemmelse med sine egne formål, kan der ikke ved fortolkningen af begrebet erhvervs sygdom i artikel 78, stk. 2, henvises til forordning nr. 1408/71, som blot koordinerer de nationale lovgivninger om social sikring.
3. Vedtægtens artikel 78 skal fortolkes således, at begivenheder, der udelukkende har fundet sted inden tjenstemandens ansættelse, falder uden for dens anvendelsesområde. Tjenstemandens patologiske tilstand skal have en tilstrækkelig direkte sammenhæng med en speciel og ty-

pisk risiko, der følger af de opgaver, som han har udført i Fællesskaberne.

En institution må formodes at have accepteret det økonomiske ansvar som følge af risikoen for, at en tjenstemands lungesygdom, som allerede er konstateret under lægeundersøgelsen inden hans tiltrædelse, og som er en følge af indånding af støv i miner, vil medføre invaliditet med uarbejdsdygtighed, når den ansætter den pågældende til at udføre opgaver, der gør det nødvendigt, at han fortsat går ned i minerne med alle de risici, som følger heraf for udviklingen af hans helbredstilstand.

Den omstændighed, at sygdommen har været institutionen bekendt allerede ved den pågældendes ansættelse, og den omstændighed, at dens forværring var helt forudsigelig i betragtning af arten af de opgaver, som tjenstemanden blev pålagt, udgør en række samstemmende formodninger, der er tilstrækkeligt stærke til at give Retten grundlag for at fastslå, at den indtrådte forværring er opstået under eller i forbindelse med tjenesten ved Fællesskaberne.